

Vârșnicul L. Tom Perry

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Să găsim pacea de durată și să clădim familii eterne

Evanghelia lui Isus Hristos este cea care ne oferă această temelie pe care putem găsi pacea de durată și putem clădi familii eterne.

Călătoria noastră de-a lungul vieții are perioade cu momente bune, dar și cu momente rele. Fiecare aduce diferite încercări. Modul în care învățăm să ne adaptăm schimbărilor aduse de acestea depinde de temelia pe care clădim. Evanghelia Domnului și Salvatorului nostru oferă o temelie sigură și solidă. Ea este construită bucată cu bucată pe măsură ce dobândim cunoaștere despre planul etern al Domnului pentru copiii Săi. Salvatorul este Învățătorul Suprem. Noi Îl urmăm.

Scripturile depun mărturie despre El și oferă un exemplu de neprihănire perfectă, pe care să-l urmăm. La o conferință anterioară, le-am împărtășit membrilor Bisericii faptul că am câteva caiete în care mama mea a consemnat informații pe care le folosea în pregătirea lecțiilor sale pentru Societatea de Alinare. Însemnările sunt la fel de actuale azi precum erau și atunci. Una dintre acestea este un citat despre caracterul lui Isus Hristos, scris

de Charles Edward Jefferson în anul 1908. Spune așa:

„A fi creștin înseamnă a-L admira pe Isus cu atâta sinceritate și ardoare încât să-I dăruiești întreaga viață încercând să devii ca El...”

Noi putem ajunge să-L cunoaștem prin cuvintele pe care le-a rostit, prin lucrurile pe care le-a făcut și, de asemenea, prin tăcerea Lui. Îl putem cunoaște și prin intermediul impresiei făcute, în primul rând, prietenilor Săi, în al doilea rând, dușmanilor Săi și, în al treilea rând, contemporanilor Săi...

Una dintre caracteristicile vieții din secolul al XX-lea este reprezentată de nemulțumire [și de necaz]...

Lumea dorește foarte mult ceva, dar nu știe ce. Bogăția a venit... [și] lumea este plină de... invenții ale priceperii și geniului uman, dar... [încă] suntem neliniștiți, nemulțumiți [și] dezorientați... [Dacă deschidem] Noul Testament, [vom găsi aceste cuvinte]: «Veniți la Mine și Eu vă voi da odihnă; Eu sunt Pâinea vieții; Eu sunt

Lumina lumii; dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea; vă dau pacea Mea; veți primi putere; inima vi se va bucura» (*The Character of Jesus* [1908], p. 7, 11, 15–16).

Bărbații și femeile sunt influențați, în parte, de cei printre care aleg să trăiască. Cei pe care îi consideră exemple și pe care încearcă să-i urmeze îi influențează, de asemenea. Isus este Exemplul suprem. Singura cale de a avea pace de durată este să privim către El și să trăim.

Ce anume referitor la Isus este cel mai demn de atenția noastră?

„Scriitorii Noului Testament... nu au dat importanță înălțimii [lui Isus], hainelor pe care le-a purtat sau caselor în care a trăit... El S-a născut într-un staul, a lucrat în atelierul unui tâmplar, a propovăduit timp de trei ani și, apoi, a murit pe cruce... Noul Testament a fost scris de oameni care au vrut ca noi... să ne concentrăm atenția asupra [Lui]” (*The Character of Jesus*, p. 21–22) având siguranța că El a fost și este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, Salvatorul și Mântuitorul lumii.

Cred că una dintre pildele Salvatorului se aplică în mod special zilelor noastre.

Se află în capitolul 13 din Matei, unde citim:

„Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat.

Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.

Robii stăpânului casei au venit și i-au zis: «Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are, dar, neghină?».

El le-a răspuns: «Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta». Și robii i-au zis: «Vrei, dar, să mergem s-o smulgem?».

«Nu», le-a zis el, «ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.

Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu” (versele 25–30).

Acel vechi dușman al întregii omeniri a găsit multe strategii pentru a împrăstia neghina în lung și în lat. El a găsit modalități ca acestea să corupă chiar și sfințenia căminelor noastre. Căile ticăloase și lumești au devenit atât de răspândite încât pare că nu există nicio modalitate de a le distruge. Ele vin prin intermediul cablurilor și al eterului tocmai în dispozitivele pe care le-am creat pentru educația și distracția noastră. Grâul și neghina au crescut foarte aproape unul de celălalt. Un administrator care întreține câmpul trebuie, cu toată puterea sa, să hrănească ceea ce este bun și să-l facă atât de puternic și frumos încât neghina să nu atragă nici ochiul, nici urechea. Cât de binecuvântați suntem, ca membri ai Bisericii Domnului, să avem drept temelie

pe care să ne putem clădi viețile prețioasa Evanghelie a Domnului și Salvatorului nostru!

În 2 Nefi, în Cartea lui Mormon, citim: „Căci iată, iarăși vă spun că, dacă veți intra pe această cale și veți primi Duhul Sfânt, El vă va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le faceți” (2 Nefi 32:5).

Nu trebuie să permitem niciodată zgomotului lumii să domine și să colpească glasul blând și încet.

Noi am fost, cu siguranță, avertizați de evenimentele pe care urmează să le înfruntăm în zilele noastre. Provocarea noastră va consta în modul în care ne pregătim pentru evenimentele despre care Domnul a spus că se vor întâmpla cu siguranță.

Mulți oameni din societatea noastră îngrijorată înțeleg că destrămarea familiei va aduce doar întristare și deznadejde într-o lume agitată. În calitate de membri ai Bisericii, avem responsabilitatea de a păstra și de a proteja familia ca unitate de bază a societății și a eternității. Profeții au avertizat și au prevenit despre consecința inevitabilă

și distructivă cu privire la deteriorarea valorilor familiei.

Pe măsură ce lumea continuă să ne privească, haideți să ne asigurăm că exemplul nostru va susține și va sprijini planul pe care Domnul l-a conceput pentru copiii Săi aici, în viața muritoare. Predarea cea mai bună trebuie făcută prin intermediul exemplului neprihănit. Căminele noastre trebuie să fie locuri sfinte pentru a putea rezista presiunilor exercitate de lume. Amintiți-vă că cele mai mari dintre binecuvântările Domnului vin prin intermediul familiilor neprihănite și le sunt date acestora.

Noi trebuie să continuăm să evaluăm, cu grijă, activitățile noastre în calitate de părinți. Cea mai importantă învățătură pe care o va primi vreodată un copil va veni din partea unui tată și a unei mame neprihăniți care se interesează de el. Să analizăm mai întâi rolul mamei. Ascultați aceste cuvinte ale președintelui Gordon B. Hinckley:

„Femeile care transformă o casă într-un cămin au o contribuție mai mare în societate decât cei care comandă armate mari sau cei care conduc corporații impresionante. Cine poate estima valoarea influenței unei mame asupra copilului ei, a unei bunici asupra posterității ei, sau a mătușilor și surorilor asupra rudelor lor?

Nu putem măsura sau calcula influența femeilor care, în propriile moduri, clădesc vieți de familie stabile și educă în spiritul binelui nepieritor generațiile viitorului. Deciziile femeilor din această generație vor fi eterne în ceea ce privește consecințele. Permiteți-mi să sugerez că mamele de azi nu au nicio altă oportunitate mai mare sau provocare mai serioasă decât aceea de a face tot ce le stă în putință pentru a-și întări [căminele]” (*Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], p. 152).

Acum, să analizăm rolul unui tată în viețile noastre:

Tatăii dau binecuvântări și înfăptuiesc rânduieli sacre pentru copiii lor. Acestea vor deveni momente spirituale importante în viețile lor.

Tatăii se implică personal în coordonarea rugăciunilor în familie, citulului zilnic din scripturi și a serilor în familie săptămânale.

Tatăii formează tradiții de familie implicându-se în planificarea vacanțelor și a altor excursii care îi vor include pe toți membrii familiei. Amintirile acestor clipe speciale împreună nu vor fi uitate niciodată de copiii lor.

Tatăii discută în mod regulat cu fiecare dintre copiii lor și îi învață principii ale Evangheliei.

Tatăii îi învață valoarea muncii pe fiii și pe fiicele lor și îi ajută să-și stabilească obiective potrivite în viețile lor.

Tatăii oferă un exemplu de slujire cu credință în spiritul Evangheliei.

Dragi frați, vă rog să vă amintiți de chemarea dumnevoastră sacră de tată în Israel – cea mai importantă chemare a dumnevoastră pentru timp și eternitate – o chemare din care nu veți fi niciodată eliberați.

Cu mulți ani în urmă, în cadrul conferințelor de țară, prezentam un material video pentru a ilustra tema mesajului pe care-l împărtășeam. De-a lungul aceluiași an, în timp ce am călătorit pentru diferitele conferințe de țară care ne-au fost desemnate în cadrul Bisericii, am devenit foarte familiarizați cu conținutul aceluiași material video. Aproape că îl puteam spune pe de rost. Mesajul a rămas în mintea mea de-a lungul tuturor acestor ani. Materialul video îl avea ca narator pe președintele Harold B. Lee și relata o întâmplare care avusese loc în casa fiicei lui. Sună în felul următor:

Într-o seară, mama familiei încerca din răspuțeri să termine de băgat la

borcan niște fructe. În cele din urmă, copiii erau gata de culcare și se linișțiseră. Acum era timpul de a se întoarce la fructe. După ce a început să curețe fructele și să le scoată sâmburii, doi băieți au apărut în bucătărie spunând că sunt gata pentru rugăciunile lor de seară.

Nedorind să fie întreruptă, mama le-a spus repede: „Ce-ar fi să spuneți rugăciunile singuri azi și mama să lucreze în continuare la fructe?”

Cel mai mare dintre cei doi fii a refuzat să plece și a spus: „Care sunt mai importante, rugăciunile sau fructele?” (Vezi *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], p. 143–144).

Câteodată ne aflăm în situații în care avem ocazia de a preda o lecție unui copil, care va avea un efect de durată în viața lui tânără. Desigur, rugăciunile sunt mai importante decât fructele. Un părinte de succes nu ar trebui niciodată să fie prea ocupat să profite de un moment din viața unui copil pentru a-i preda o lecție importantă.

Convingerea mea fermă este că nu a mai fost niciodată, în viața mea, o perioadă în care copiii Tatălui nostru Ceresc să fi avut o nevoie mai mare de influența îndrumătoare a părinților credincioși și devotați. Noi avem o moștenire măreață și nobilă a părinților

care au renunțat la aproape tot ce aveau pentru a găsi un loc în care să-și poată crește familiile cu credință și curaj pentru ca următoarea generație să aibă oportunități mai mari decât ale lor. Trebuie să găsim în noi înșine același spirit de determinare și să depășim provocările pe care le avem cu același spirit de sacrificiu. Noi trebuie să însuflăm generațiilor viitoare o încredere cât mai mare în învățăturile Domnului și Salvatorului nostru.

„Și acum, fiii mei, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice, da, săgețile lui în vârtejuri, da, atunci când ploaia lui cu pietre și furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nicio putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii și al suferinței fără de sfârșit, datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă.” (Helaman 5:12)

Evanghelia lui Isus Hristos este cea care ne oferă această temelie pe care putem găsi pacea de durată și putem clădi familii eterne. Depun mărturie despre aceasta în numele Domnului și Salvatorului nostru, chiar Isus Hristos, amin. ■